

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Petrus Mediolan. mart. 29. Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

sent, vellebant crines è capitibus suis: & in furorem conuersi gladijs se lacerabant. Indignatus ea re Arianus, iussit puerum in aram tolli, & viuum comburi. Illum igitur abreptum milites in medias flammâs iactârunt. Aequales vero pueri alta voce sic eum rogabant. Frater & consors nostrorum certaminum, memento nostri apud altissimum Deum: nam propter tuam prudentiam primitiâ Deo ipsi & sacrificium tu ante nos oblatum es. Itaque & præses animi tui fortitudinem, & ipsi Græci prudentiam tuam obstupuerunt. Interea puer spiritum suum in medio ignis reddidit. At præses vehementer indignabatur, quod Imperatoris edictum cõflagasset: quamobrem reliquos pueros iaculis configi imperat. Statim igitur milites extra urbem illos circumdederunt, & quindecim pueros illo die iaculis traiecerunt. Atq; ita consummato martyrio illa illustria glorioforum martyrum germina genitorum suorum laureis inter æternos triumphos sociantur.

PVERITIA S. PETRI MEDIOLANENSIS
martyris 29. Apr. Sur. Tom. 2.

B Petrus martyr Prædicatorû decus, Italiæ speculû, & fidei pugil ac ppugnator egregius, in Gallia Cisalpina quam Longobardiam vocant, ciuitate Veronensi, ex parentibus hæresi deprauatis traxit originem, vt tanquam lux è tenebris, rosa de spinis, flos è senti-

sentibus ortus, tanto amplius reluceret in mundo, redoleret in in cœnobio, rutilaret in cœlo, qui è parentibus errore occæcatis, mente fauciatis, atq; corpore corruptis, decus virgineum & inclytus martyr processisset. Nam tametsi parentes habuit hæreticos, quorum institutioni obsecundare filium & vera ratio admonebat, & pia necessitudo compellebat: nihilominus ita se mundum ab illorum seruauit erroribus, vt neq; blandis eorum dolis, neque iteratis persuasionibus, ad hæreticorum siue colloquia siue consortia, vel induci potuerit vel compelli. Quod enim à natura videmus homini & cæteris animantibus inditum, vt homo serpentis, agnus lupi conspectû horreat, & innatam hosti sæuitiam sentiat: hoc puerum bonæ indolis vnctio cęlestis edocuit, vt venenatorum serpentum consortia abhorreret, & lupos rapaces pellibus ouinis tectos, hostes agnosceret, eorumq; commercijs abstineret. Itaq; pius puer annos natus plus minus septem, cum die quodam à scholis rediens in patrum suum hæresi similiter deprauatum incidisset, & lectionis suæ pensum ei reddere cogeretur: Christianæ fidei symbolum illico ei recitauit, dicens. Credo in Deum Patrem omnipotentem, creatorem cœli & terræ, &c. Quem ille depromptis è scriptura sacra ratiuuculis adoratus, putans eum ceu rudem ty-runculum subuersu facilem fore: Diabolum esse rerum visibilium conditorem atruebat.

At

At puer propositi tenax, & hæreticis cauillis
cedere nescius cõstanter Deum vniuersorum
esse conditorem asserbat. Quocirca Petrum,
prout accidit, si studijs porro incumberet, a-
crem Manichæorum antoganistam fore omi-
nans, patri eius etiam atq; etiam consuluit, vt
puerum à complexu studiorum auelleret. Sed
renuit pater, qui eum postquam prima rudi-
menta deuorasset, nõ difficulter ab hæsiarcha
aliquo ad suam sectam pertrahendum autu-
mabat. Itaq; Petrus exactis domi pueritiæ an-
nis, cum hæreticos in ipsa penè Infantia supe-
rasset, Bononiam missus est, vt animum ad om-
nem disciplinã & cyclopediæ cognitionem
erudiret. Vbi licet esset ab hæreticorum infe-
statione remotus, non tamen defuerunt ei no-
ua impugnationum genera adolescentiæ per-
molesta, quibus flos pudicitæ in discrimen
vocatur. Ecquis vero inter carnis illecebras,
mundi fallacias, hostis tartarei insidias, deniq;
inter lasciuia & lubrica sodalium contubernia
integritatem mentis & corporis possit cõser-
uare atq; tueri? Non est hoc humanæ fragilita-
tis, sed opis auxiliijq; diuini, atq; adeo pauco-
rum priuilegium. Immò vero teste S. Hiero-
nymo in carne præter carnem viuere, non
terrena vita est, sed cælestis. Itaq; ingeniosus
adolescens cum sortitus esset animam bonam,
etiam ad corpus incoïnquinatum & cor imma-
culatum conseruandum toto pectore anhelat,
bonitatem circa se diuinæ dispensatio-
nis

*Difficile est
inter lasciu-
nos adole-
scentes tue-
ri pudiciti-
am.*

Virginitatem seruauit integer timè.

Acerrimè carni bellū indicit.

Mortalis peccati expers fuit.

nis agnoscens & stupens, sicut longo post tempore coram quibusdam fratribus eius puritatis conscijs, confessus est, quod inuiolatus castitatis dispendia potuerit euitare. Aduertens uero puer sanctus, nō esse tutū cum scorpionibus habitare, uelut alter Ioseph reliquit piliū in manu Aegyptiæ, ipsius pudori infidiantis, & ad religionis portum confugere delibans, mundum cum flore marcescente, parētes cum errore perimente reliquit, atq; fratrum Prædicatorum institutum mundus complexus est. Vbi in ipso adhuc nouitiatu contra carnē magno zelo incensus, ne seruus delicatē nutritus proteruaret in dominum, adeo se abstinentia, ieiunijs, vigilijs & precibus macerauit, ut mensuram propriæ fragilitatis excedens, dum uult hostem opprimere, ciuem propemodum perdiderit. Neruis enim corporis nimia exinanitione contractis, tam fortiter eius dentes compressi sunt, ut vel ad forbendū quippiam quolibet instrumento ægrè diduci potuerint. Restitutus tandem pristinae sanitati, modum quidem abstinentiæ mutauit, sed non abstinentiæ propositum aut consuetudinem. Cæterum integritatem mentis & corporis, uti à primis ætatis initijs cœperat, ita semper illibatam studuit conseruare, atque in ea conseruanda proficere: ut uirgo mente & corpore permanens, nullum unquam mortiferi criminis contagium senserit, quemadmodum eius confessoriorum fideli est testimonio

nio comprobatum. Ne vero per otij desidiam & inertiam hostilibus pateret insidijs, in iustificationibus Dei exercebatur assidue, vt in ipso, rebus bonis & sanctis exercitijs perpetim occupato, vitia nullum prorsus locum obtinerent, & à spiritualibus nequitijs permaneret immunis. Erat denique omnium testimonio deuotione ardens, obedientia placidus, benignitate suauis, patientia constans, charitate prestantabilis, & in cunctis moribus magna maturitate compositus. Atque his auspicijs semper ad maiorem sanctitatem progrediens, tandem ad martyrij gloriam nobilis agonothesa conscendit.

PVERITIA S. CATHARINÆ SENENSIS 29. Aprilis, apud Sur. Tom. 2. ab ipsius confessario P. Raimundo, Ord. Prædicatorum Magistro Generali conscripta.

CVM ea quæ in cæterorū Sanctorum pueritia sparsim memorantur, in hac eximie sanctitatis virgine vno cōplexu iucundissimè spectetur, & virgo hæc sanctissima ingenti orbis Christiani bono vixerit, eum in amorem Domini Iesu doctrina atq; exemplis inflammas, magno item iuuentutis commodo eam Sanctis hisce adolescentulis inferendam duxi. Senis præclara Italiæ vrbe integerrimis parentibus edita fuit Sancta Catharina, quæ simul ac vocem in verba formare cœpit, adeo chara fuit omnibus, tantamque eius verba